

УДК 330.366 (330.322+338.246.2)

Торопченко Н.В.
аспірант
Класичний приватний університет
м. Запоріжжя

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

У статті запропоновано науковий підхід до інвестиційного забезпечення збалансованості економічного розвитку національної економіки, який ґрунтується на дуалістичності сприйняття дисбалансів, ситуативному характері реагування на незбалансованість, встановленні залежності між дисбалансами у інвестиційному забезпеченні та дисбалансами у розвитку, обґрунтуванні можливості і доцільності створенні дисбалансів у короткостроковій перспективі задля отримання позитивного ефекту у майбутньому.

Ключові слова: збалансований розвиток, національна економіка, інвестиційне забезпечення, дуалістичність дисбалансів, дисбаланси з позитивним та негативним ефектом.

Постановка проблеми. Незбалансованість розвитку у вигляді перманентної диспропорційності у забезпеченні ресурсами, наявності територіальної, часової, галузевої та індивідуальної результативності економічної діяльності, розривів між бажаним та фактичним станом економічної системи і проявів циклічності (флуктуацій) в динаміці економічних показників постає іманентною рисою буття суспільства на всіх етапах його існування. Поряд з цим попри різний характер і ступінь глибини розуміння цієї властивості людство у всі часи намагалося віднайти способи протистояння викликам і проблемам, пов'язаних з її проявами. Війни, революції, географічні відкриття, технологічні удосконалення, розвиток науки та ін. є об'єктивними процесами, що забезпечують подолання обмеженості ресурсів, надання поштовху економічній діяльності, підвищенню соціального добробуту, досягнення сталості розвитку. Творення соціально-економічної, науково-технічної політики, зокрема політики технологічної, економічної, екологічної, соціальної збалансованості, можна представити як суб'єктивні, управлінські, механізми подолання диспропорцій у життєдіяльності змін суспільства у часі. На сьогоднішній день як з філософської точки зору, так і з точки зору сучасних наукових уявлень досягнення повної збалансованості, певного ідеального стану, в якому всі інтереси будуть узгоджені, всі результати – досягнуті (і це буде зроблено найкращим чином), є неможливим через надзвичайну складність і динамічність природних та соціальних процесів. Більше того, досягнення науки дозволяють із упевненістю стверджувати, що така ситуація не є бажаною, оскільки саме у незбалансованості і диспропорційності полягає одна з головних передумов змін, що складають суть розвитку. За цих обставин пошук способів досягнення прийняттого рівня незбалансованості за умови реалізації певних устремлінь і збереження певного рівня безпеки (самозбереження) суспільства виступає як предмет наукового пошуку та практичних зусиль.

У більш прагматичному підході і з використанням більш конкретної і сучасної термінології цю наукову та прикладну проблему можна сформулювати наступним чином: як досягти прийнятних соціально-економічних результатів (бажаних темпів стабільного економічного зростання, рівня якості життя, територіальної рівномірності в економічних результатах та якості життя, конкурентоспроможності тощо) в рамках прийнятних часових горизонтів з використанням наявних природних та фінансових ресурсів. За сучасних умов, коли питання нестачі та нерівномірності розподілу природних ресурсів частково вирішується в ході глобальної торгівлі, останнє обмеження у вищенаведеному формулюванні проблематики зводиться до необхідності пошуку інвестиційних ресурсів, які дозволять реалізувати заходи політики досягнення збалансованості розвитку національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розмаїття сучасних теоретичних концепцій інвестиційного забезпечення зростання, циклічності розвитку та причин флуктуацій економічної динаміки є надзвичайним [1, 2]. Акцент на збалансованості розвитку зроблено у роботах таких вчених, як І. Долозіна [3], І. Кладченко [4], П. Конгсамунт [5], Н. Сментина [6], Х. Ченнері [7, 8] та ін. Способи удосконалення різних складових інвестиційного механізму функціонування і розвитку національних економік висвітлені у роботах М. Диби [9, 10], В. Дятлової [11, 12], Дж. Мокира [13], К. Салиги [14], Ю.Сафонова [15, 16], М. Фельдман [17], І. Шкрабак [18] тощо.

Аналіз теоретичних концепцій самоорганізації економіки та державної політики, спрямованої на забезпечення збалансованості економічного розвитку дав змогу виявити, що капіталовкладення (інвестиції в найширшому розумінні) відіграють одну з провідних ролей у врегулюванні дисбалансів поряд із грошово-кредитною та фіскальною політикою. В той же час, більшість проаналізованих підходів концентрується на лише на обмеженому колі економічних параметрів збалансованості, ігноруючи зв'язки між інвестиційним забезпеченням та позаекономічними параметрами і різноспрямованість виникнення дисбалансів.

Мета статті. Метою роботи є обґрунтування положень наукового підходу до формування інвестиційного забезпечення збалансованого розвитку національної економіки на основі поглибленого розуміння природи та функцій дисбалансів.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Критичний огляд літературних джерел, які викладають класичні та сучасні результати і погляди на питання сутності і форм розвитку, зокрема, соціально-економічного, проявів цих форм у економічних показниках та соціальних трансформаціях дають змогу сформулювати низку теоретичних узагальнень, які мають головне значення в дослідженні збалансованості економічного розвитку та його зв'язку із інвестиційними процесами.

По-перше, розвиток представляє собою незворотній у час процес зміни економічної системи в аспектах структури, функцій, використовуваних ресурсів, способів їх перетворення на результат у вигляді обсягів виробництва, різноманіття та якості товарів та послуг, рівня задоволеності потреб, способів узгодження економічних інтересів, способів організації та управління виробництвом, розподілом, обміном, споживанням, узгодженням інтересів, економічним суверенітетом та безпекою тощо. Основу розвитку складає певна єдність та суперечливість щонайменше у бінарних співвідношеннях: «ресурси – способи їх використання»; «потреби – засоби їх задоволення», «інтереси – результати», «матеріальне – духовне», «теперішнє-майбутнє» тощо. У більш глибокому наближенні така суперечливість набуває комплексного, небінарного, характеру, коли наприклад наявність певних матеріальних ресурсів конфліктує із доступними способами їх використання взагалі, придатністю до виробництва конкурентоспроможних за якісними характеристиками товарів та послуг, конкурентною економічною ефективністю. Додавання інституційних чинників у фокус уваги посилює згадану суперечливість параметрами та характеристиками складеної конфігурації прав власності та економічних інтересів, інформаційної транспарентності, розподілу економічної та політичної влади, соціально-культурними обмеженнями тощо. Однак у загальному вигляді практично всі сучасні концепції економічного розвитку виходять з методологічного постулату, що саме єдність і суперечливість у економічній, і ширше – соціально-еколого-економіко-технологічній, сфері буття людини є одним з найважливіших джерел і рушійних сил трансформацій і змін. З цього випливає, що незбалансованість, окрім негативного впливу на ситуацію, має і позитивну функцію – слугування джерелом змін.

По-друге, при переході від загальнофілософського до конкретно економічного виміру розгляду єдності і суперечливості розвитку виявляється, що така суперечливість проявляється у дисбалансах – часовій, структурній, територіальній, функціональній диспропорційності, нерівномірності та неузгодженості продуктивних сил, соціальних статусів, соціальних відносин, зусиль з управління та результатів економічної діяльності. При цьому більшістю науковців головні прояви незбалансованості розглядаються у двох аспектах. Передусім, це незбалансованість, яка відображається у диспропорціях матеріальної структури економіки – наявності/технологічної доступності ресурсів самих по собі, у технологічному ланцюгу виробництва, у територіальному зрізі, у прийнятності витрат на розробку і використання ресурсів. Мова йде і про технологічну багатокладність економіки, і про нерівномірність

забезпечення кадровими ресурсами (в т.ч. нерівномірність або невідповідність конкурентним вимогам кваліфікації працівників; індивідуальні, професійні, галузеві відмінності у продуктивності праці, у рівнях оплати праці та ін.); і про асинхронність і технологічну неузгодженість розвитку галузей і міжгалузевих комплексів, і про нерівномірність інфраструктури і про багато що ще. Другим за рахунком проявом є незбалансованість, яка відображається у диспропорціях інституціональної структури економіки, а саме:

- невідповідність способу привласнення економічних ресурсів та результатів потребам підвищення результативності економічної діяльності, вимогам соціальної справедливості тощо;
- неузгодженість правових інститутів між собою та з економічною реальністю, в т.ч. невідповідні практики правозастосування;
- невідповідність специфічних рис ділової поведінки вимогам результативності і, як наслідок, специфічна обтяженість механізмів економічних та управлінських відносин елементами, що зменшують їх дієвість – корупцією, униканням відповідальності, відсутністю мотивації, неготовністю до конкуренції тощо.

По-третє, структурна та функціональна складність національної економіки і суспільства в цілому, вплив позаекономічних чинників на її функціонування і розвиток мають наслідком принципову неможливість контролювати і управляти усіма диспропорціями та іншими проявами незбалансованості. З цього слідує наступні висновки:

- виявлення і протидія дисбалансам є дуже суб'єктивним явищем: можливість своєчасно помітити формування дисбалансу визначається і наявністю методів моніторингу диспропорцій, і оперативністю реагування, і наявністю арсеналу реагування, і, насамкінець, дієвістю відповідного інструментарію (яка визначається знову ж таки, досвідом використання, релевантність ситуації, відсутністю культурних, правових, політичних обмежень, які накладаються світоглядом, взаємозалежністю національних економік, військово-політичною ситуацією та ін.);

- динамічність та нелінійність соціально-економічних процесів, обмеженість знань про них, асиметрія інформації, непередбачуваність майбутнього не завжди дозволяють встановити об'єктивні параметри збалансованості, отже для спостерігача і управителя на перший план виходять уявні, образні «оптимальні» або бажані параметри; те ж саме стосується власне і цілей розвитку, оцінки відповідності стану національної економіки, її галузей, міжгалузевих комплексів, ринків таким цілям.

У продовження вищенаведених міркувань варто підкреслити значущість флуктуацій та непередбачуваних шоків у розвитку і забезпеченні збалансованості. Йдеться про те, що з одного боку, сучасна економічна наука не постулює наявності циклічності як послідовної, регулярної і приблизно однакової за тривалістю зміни фаз циклу економічних показників – на сьогодні компромісна позиція полягає у визнанні флуктуацій динаміки показників національної економіки, які можуть набувати ознак циклічності. Такий компроміс сформувався в результаті поєднання наступних положень:

- виділені в економічній науці цикли стосуються динаміки різних показників (темтів економічного зростання, рівня продуктивності праці, обсяги капіталовкладень тощо), однак ці показники можуть відображати параметри різних економічних процесів, в яких є власні протиріччя, а значить і закономірності розвитку, в т.ч. наявності або відсутності періодичності, а також амплітуди коливань;

- як наслідок – циклічність відслідковується лише на певних часових інтервалах і тому у суворому змісті є випадковістю, флуктуації більшою мірою пов'язані із певними зовнішніми шоками, які не повторюються (наприклад, фінансові кризи, які часто називаються ознаками циклу, мають різну природу і причини, деякі цикли, наприклад, будівельні, в основному пов'язані з хвилями міграції внаслідок військових, політичних або інших подій і у виникненні таких подій не виявляється регулярності);

- більшість коливань у динаміці економічних показників, які можна вірогідно відслідкувати, пов'язана з неекономічними шоками – пандеміями, війнами, інституційними трансформаціями, лавиноподібними процесами тощо.

По-четверте, розвиток національної економіки та притаманна йому незбалансованість в реальних умовах практично не відбувається автономно. Звідси питання про значущість внутрішніх та зовнішніх для певної соціально-економічної системи джерел розвитку, зокрема,

вагомість впливу зовнішніх дисбалансів на внутрішні і навпаки. Це абстрактне формулювання у термінах політики економічного розвитку набуває конкретних абрисів:

- яким є місце певної економіки в глобальному або регіональному економічному середовищі: чи вистачає у неї внутрішнього ресурсного потенціалу та стійкості протистояти зовнішнім впливам і дисбалансам; саме це питання має значення коли, наприклад, інвестиційні потоки, експорт та імпорт є не диверсифікованими, а значить будь-які негативні події в економіках країн-основних партнерів будуть впливати на стан даної економіки (виведення іноземного капіталу з певної економіки за умов кризи, використання країною-партнером монопольного становища у торговельних війнах, використання країною-інвестором власних прав для знищення конкуруючих галузей в даній країні тощо) і навпаки; і це не кажучи вже про прямі конфлікти між країнами або їх угрупованнями;

- чи однакову силу мають однакові, але зовнішні і внутрішні, суперечливості або дії: парадокс Філдстайна-Хоріоки свідчить, що іноземні інвестиції не є запорукою економічного розвитку у середньо- та довгостроковій перспективі, якщо використання такого «залученого» капіталу не супроводжується зміцненням національного («власного») капіталу; технічна допомога і фінансування створення демократичних інститутів, в т.ч. функціонування й управління економікою, не завжди мають прийнятний результат, оскільки суспільство з огляду на культурні характеристики, історичні обставини не готове до цього; зростання виробництва повинне бути збалансоване зі зростанням споживання виробленого продукту (послуги), причому залежно від внутрішнього ринку і місця країни на світових ринках;

- роль національної економіки у світовому поділі процесу праці, торговельних та фінансових потоках, а значить і цілісність та стійкість є дуже чутливими до несподіваних шоків по типу стихійних лих, епідемій, військових та політичних подій, які почалися «далеко» від конкретної країни.

Зазначені теоретичні конструкції можна перетворити на теоретико-методологічні постулати підходу до інвестиційного забезпечення збалансованого розвитку національної економіки, викладені нижче.

Інвестиційне забезпечення являє собою форму (в разі розгляду матеріальної основи) і спосіб (в разі розгляду механізму перетворення одних ресурсів на інші) забезпечення певної національної економіки ресурсами для функціонування і відтворення. В першому випадку інвестиційне забезпечення характеризується обсягами та пропорціями розподілу фінансових та матеріальних ресурсів у територіальному, галузево-технологічному аспектами, структурою джерел походження, співвідношенням різних форм матеріального носія вкладень (цінні папери, грошові кошти, оборотні та необоротні активи, права власності, цінні папери). У другому – сукупністю інституційних характеристик та економічних форм акумулювання, розподілу, передрозподілу, планування, обліку, контролю потоків матеріальних та фінансових ресурсів.

Дисбаланси можуть слугувати як джерелом, так і перешкодою економічного розвитку, або бути тим й іншим одночасно, при цьому у першому випадку метою інвестиційного забезпечення на певному етапі має стати підтримка позитивного дисбалансу і створення механізму його розповсюдження в економіці, в другому – ліквідація негативного дисбалансу, в третьому – комбінація імпульсів через систему неколінеарних дисбалансів. Важливим об'єктом уваги є комбінація дисбалансів, яка посилює або нівелює ті або інші ефекти в економіці (наприклад, підвищення ефективності виробництва, посилення внутрішньокраїнної виробничої кооперації, включення національних виробництв у глобальні ланцюжки створення вартості тощо) або їх роль у суміжних галузях та підсистемах (наприклад, зростання обсягу доданої вартості у сфері надання ІТ-послуг не привело до розвитку виробництва комп'ютерної техніки та комунікаційних систем в країні, і навпаки, розвиток біотехнологій мало наслідком підвищення урожайності сільського господарства і збереження властивостей сільгосппродукції за збільшених термінів зберігання). При цьому взаємопов'язаність економічних процесів визначає вплив дисбалансів інвестиційного забезпечення певного економічного процесу і дисбалансів самого економічного процесу, а також можливість трансмісії інвестиційного дисбалансу галузі/території на інші галузі/території.

Дисбаланси виявляються суб'єктивно, тому значущим моментом досягнення збалансованості економічного розвитку постає цілепокладання або окреслення бажаного стану. Реальні зусилля із інвестиційного забезпечення досягнення збалансованості залежать від точної

ідентифікації вихідних умов, зокрема, позаекономічних, і можливих сценаріїв їх зміни. За цих умов механізм інвестиційного забезпечення має передбачати якомога повний і своєчасний моніторинг ознак дисбалансу, оцінки його можливого впливу для різних часових періодів і інших дисбалансів, адекватну процедуру встановлення пріоритетів економічного розвитку та відповідних їм пріоритетів активізації інвестиційного забезпечення (в змісті форми і в змісті способу).

За кожної реальної економічної ситуації та конкурентних умов розвиток відбуватиметься за рахунок споживання, інвестицій або їх сполучення. Баланс/дисбаланс між поділом доходу на споживання та заощадження, між заощадженнями та інвестиціями істотно залежатиме від вихідної економічної ситуації та суб'єктивних цілей соціально-економічної політики, передусім, структурно-інноваційної, а також від наявності стимулів до заощадження і переведення нагромаджень у форму інвестицій. Останнє є можливими лише у випадку гарантування результативності та прав власності на вкладення, тобто за цих умов інвестиційне забезпечення як спосіб залучення ресурсів в економічні процеси має передбачати удосконалення правових та організаційних механізмів реалізації та захисту прав на доходи, майно, заощадження і вкладення.

Зростання інвестицій забезпечується комплексом інституційних правил у першу чергу, завдання побудови якої має бути спрямоване на концентрацію та репатріацію національного капіталу, оскільки зовнішня залежність є механізмом імпорту дисбалансів.

За умов відкритої економіки зростання за рахунок споживання без належної національної бази виробництва споживчих товарів буде дуже обмеженим, оскільки означатиме відтік доходів у вигляді оплати за імпорт. Навпаки – розвиток національного виробництва, передусім, має орієнтуватися на зростання місткості внутрішнього ринку, оскільки вплив уряду на зовнішні ринки часто є дуже обмеженим. Зростання за рахунок прямих інвестицій (які в меншому ступені мають фіктивний характер і спекулятивні ефекти), навіть за умов існування транзакційних втрат (у вигляді корупції, нецільового використання) дадуть більший ефект, ніж в разі нехтування цим джерелом розвитку.

Основа економічного розвитку – розвиток продуктивних сил, однак він є капіталомістким, тому основні зусилля мають бути спрямовані на збалансованість потреби у інвестиціях у НТР та інвестиційних можливостей національної економіки і зовнішнього сектору по задоволенню потреб у техніко-технологічному розвитку без втрати контролю за високотехнологічним і фінансовим секторами з огляду на міркування національної безпеки.

Значущість залежності національної економіки від зовнішнього середовища постають шоківі події, які визначають флуктуації динаміки, означає, що необхідним елементом інвестиційного забезпечення збалансованого економічного розвитку мають стати демпферні фонди ресурсів і політика поступової диверсифікації економічної структури у відповідності до найновіших технологічних досягнень. Водночас, непередбачуваність наслідків позаекономічних шоків змушує зберігати виважений підхід до самозабезпечення ресурсами і результатами виробництва в разі ситуацій з одномоментним перериванням доступу до певного ресурсу.

У підсумку викладені положення можна узагальнити у вигляді цілісного наукового підходу до інвестиційного забезпечення досягнення збалансованості економічного розвитку національної економіки, який схематично представлений на рисунку 1.

Практична реалізація цих положень потребує формування і постійного удосконалення методичного блоку моніторингу збалансованості інвестиційного забезпечення з одного боку, та структурно-функціональної збалансованості національної економіки – з іншого, а також розробки орієнтирів досягнення збалансованості у часі та відповідних сценаріїв.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Теоретико-методологічною основою забезпечення збалансованості розвитку з використанням інвестиційних ресурсів має стати підхід, який ґрунтується на дуалістичності сприйняття дисбалансів, ситуативному характері реагування на незбалансованість і залежність між дисбалансами у інвестиційному забезпеченні та дисбалансами у розвитку, постулюванні можливості і доцільності створення дисбалансів у короткостроковій перспективі задля отримання позитивного ефекту у майбутньому, доцільності використання інституційного бенчмакінгу, структурного та безпекового аналізу для виявлення ситуативних пріоритетів інвестиційного забезпечення

економічного розвитку. Подальші дослідження в цій сфері доцільно сконцентрувати на розробці організаційно-методичного забезпечення формування сценаріїв активізації інвестиційного забезпечення збалансованого розвитку та механізму досягнення орієнтирів таких сценаріїв.

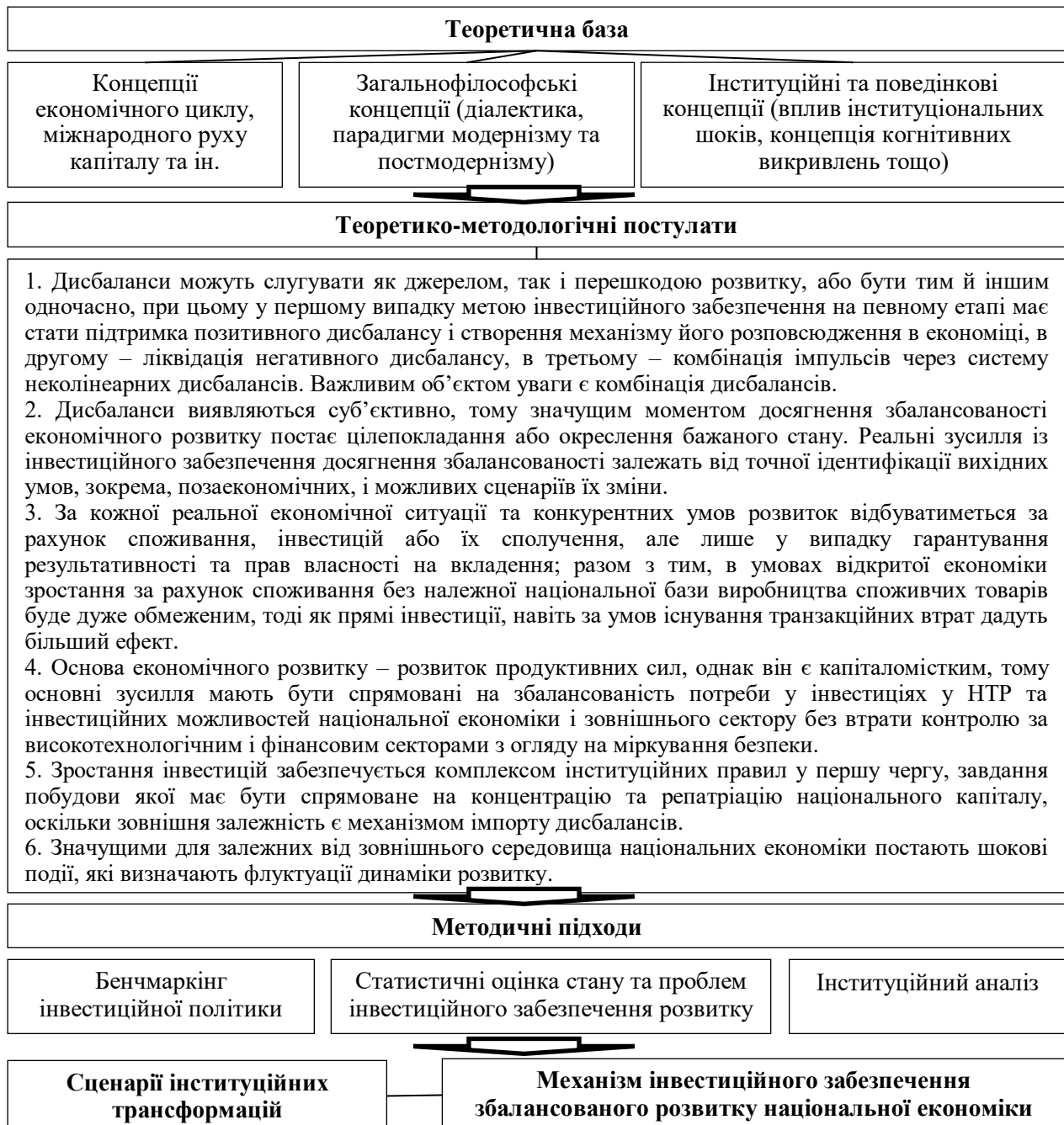

Рис. 1. Науковий підхід до інвестиційного забезпечення збалансованості економічного розвитку національної економіки

Джерело: розроблено авторкою.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Історія економіки та економічної думки: підручник / За ред. В. В. Козюка, Л. А. Родіонової; Терноп. нац. екон. ун-т. Тернопіль: ТНЕУ, 2015. 791 с.
2. Історія економіки та економічної думки: підручник / За ред. д-ра екон. наук, проф., чл.-кор. НАН України В. Д. Базилевича; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ: Знання, 2018. 775 с.
3. Долозіна І. Л. Сутність та класифікація податково-бюджетних дисбалансів. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2017. № 6. С. 89-93
4. Кладченко І. С. Фазовий портрет динаміки розвитку національної економіки. *Бізнес Інформ*. 2017. № 1. С. 79-88
5. Kongsamunt P., Rebelo S., Xie D. (2001). Beyond balanced growth. *Review of Economic Studies*, 68(4): 869–882.
6. Сментина Н. В. Методи, інструменти та механізми управління збалансованим розвитком територіальних систем. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 20. С. 30-34.
7. Chenery H. (1979). *Structural Change and Development Policy*. Oxford University Press: Oxford and New York.
8. Chenery H, Robinson S and Syrquin M (eds) (1986). *Industrialization and Growth: A Comparative Study*. Oxford University Press: Oxford and New York.
9. Диба М. І., Осадчий Є. С. Вплив економічної кризи на інвестиційний клімат в Україні. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2011. № 2. С. 96-107.
10. Диба М. І., Майорова Т. В. Теоретико-методологічні засади дослідження інвестиційного процесу у фінансовій науці. *Фінанси України*. 2013. № 2. С. 103-109.
11. Дятлова В. В., Петрик І. В. Інноваційний потенціал економіки: методичний підхід до оцінки та групування регіонів. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2018. № 1. С. 106-112.
12. Дятлова В. В., Дятлова Ю. В. Державне регулювання інвестиційного розвитку аграрного сектору національної економіки. *Вісник Донбаської державної машинобудівної академії*. 2016. № 3. С. 42-47.
13. Мокун J. (2018). The past and the future of innovation: Some lessons from economic history. *Explorations in Economic History*, 69: 13–26.
14. Салига К. С. Розрахунок періоду повернення кумулятивних інвестицій в інноваційні проекти з виробництва нових засобів праці. *Ефективна економіка*. 2009. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2009_3_13
15. Сафонов Ю. М., Мельник Ю. М. Прогнозування інноваційно-інвестиційного розвитку промислових підприємств. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2016. Т. 15, вип. 2. С. 23-44.
16. Сафонов Ю. М., Григор'єв Г. С. Механізм державного регулювання фінансово-економічних процесів. *Ефективна економіка*. 2018. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2018_1_11.
17. Feldman M., Hadjimichael T., Kemeny T., Lanahan L. (2014). The logic of economic development: A definition and model for investment. *Environment and Planning C Government and Policy*. 34. 10.1177/0263774X15614653.
18. Шкрабак І. В., Рагуліна Н.В. Формування новітніх тенденцій розвитку інвестиційних процесів в економіці України у пост-конфліктний період. *Ефективна економіка*. 2018. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2018_2_20.

Торопченко Н.В.

**КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ АКТИВИЗАЦИИ ИНВЕСТИЦИОННОГО
ОБЕСПЕЧЕНИЯ СБАЛАНСИРОВАННОГО РАЗВИТИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ
ЭКОНОМИКИ**

В статье предложен научный подход к инвестиционному обеспечению сбалансированности экономического развития национальной экономики, который основывается на дуалистичности восприятия дисбалансов, ситуативном характере реагирования на несбалансированность, установлении зависимости между дисбалансами в инвестиционном обеспечении и дисбалансами в развитии, обосновании возможности и целесообразности создания дисбалансов в краткосрочном периоде с целью получения позитивного эффекта в будущем.

Ключевые слова: сбалансированное развитие, национальная экономика, инвестиционное обеспечение, дуалистичность дисбалансов, дисбалансы с положительным и негативным эффектом.

Toropchenko Nataliia

**CONCEPTUAL BASES OF INTENSIFICATION OF INVESTMENT SUPPORT
TO BALANCED DEVELOPMENT OF NATIONAL ECONOMY**

The article offers a scientific approach to investment encouraging to balanced development of national economy, which is based on the dualism of perception of imbalances, situational nature of responding to them, establishing dependence between imbalances in investment support and imbalances in development, grounding the possibility and expediency of creating imbalances in the short term in order to obtain a positive effect in the future.

Key words: balanced development, national economy, investment provision, dualistic imbalances, imbalances with positive and negative effect.